

# EMAUS (sau Tabor)

Iar plouă peste țară și-i noroi  
Și-s tulburi iar fântânile din noi  
Și noapte iar va fi si amândoi  
Plecat-am spre Emaus călători...

Și-i drumul azi mai greu și cu flori  
Iar inima-i mai rece si nici flori  
Nu se mai văd și nici miori  
Nu mai coboară dealul bunăori...

Și cum tot mergem veacuri înfășori  
Și pe-înserat te-apropii și mășori  
Lungimi și adâncimi din alte zări  
Străpunse de-Învierile din zori...

Și triști iar te privim cu ochi uldori  
Și nici nu te vedem de ești ori zbori  
Deși, Străine, parcă ne-nflori  
Când tainice Scripturi le desfășori...

Și fără veste drumu-n sărbători  
Străbate valea printre uliciori  
Și palide lumini se-aprind comori  
Când intunericul îl despresori...

Și-ai vrea să treci pe lângă ușiori  
Și-am vrea să stai, să intri uneori...  
Rămâi, e seară-n lume și noroi  
O paine împărți-vom tu și noi...

Și s-a-nvoit Străinul, călători  
La masă obositi și-încrezători  
Când pâinea frântu-s-a de doua ori  
L-au cunoscut și i-au cuprins flori...

Și nevăzutu-s-a de ochii lor  
Și inimile-s ruguri pe Tabor  
Și-i drumul scurt la-ntors și e ușor  
Străinu-n inimi merge-Însoțitor...

.....  
De doua mii de ani tot călător  
Străin si singur veșnic bătător  
La uși închise fără de zăvor  
Așteaptă să rămână frângător...

Iar noi grăbiți și triști și cu zăvor  
Cu sufletul prea mult prevăzător  
Prin ploaia și noroiul mișcător  
Urcăm spre Tine, Doamne, pe Tabor...

\*\*\*